

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48260-11-13 נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול") בע"

לפני כבוד השופטת אידית קליימן-בלק

התובע:

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד בארי קפלן

-נגד-

הנתבעת:

התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול")

ע"י ב"כ עו"ד שלמה ברקוביץ

פסק דין

רקע כללי

לפניי תביעה לנזקי גוף שנגרמו לתובע צעיר ורווק יליד 24/6/1987 אשר נפגע, כך על פי הנטען בכתב התביעה, בהיותו נהג על אופנוע מסי רישוי (להלן: "האופנוע") המבוטח אצל הנתבעת, עת האופנוע היה מעורב בתאונת דרכים מיום 28/1/2013 (להלן: "התאונה").

התביעה הוגשה על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים התשל"ה 1975 (להלן: "חוק הפיצויים"). הנתבעת אינה חולקת על חבותה לפצות את התובע על פי החוק והמחלוקת הינה בשאלת גובה הנזק בלבד.

ממקום התאונה פונה התובע לבית חולים איכילוב שם אובחנה אצל התובע חבלת מעיכה בחזה (בשל כך שגופו נמעך תחת משקל האופנוע) עם שברים בצלעות 3-4 ופגיעה באבי העורקים (אאורטה) עם קרע קטן. התובע נותח ביום קבלתו והקרע בעורק כוסה בעזרת תומך (סטנד/תותב) פנימי. התובע אושפז למשך 7 ימים. לתובע אושרה תקופת אי כושר בת חודש ימים (28/1/13-27/2/13).

טיב הפגיעה ושיעור הנכות הרפואית

1. בשל פגיעתו והניתוח הבהול שעבר התובע לחסימת פתח העורק הראשי, במסגרתו כוסה (במכוון) פתח העורק התת בריחי השמאלי המזין את יד שמאל, נותר התובע עם חולשה בכל הגפה השמאלית העליונה בשל הפרעת זרימת דם לאורך כל היד.
2. בנסיבות אלו, לבדיקת התובע מונה מומחה בתחום כירורגית כלי דם. תחילה מונה פרופ' ענתבי ז"ל אשר בדק את התובע ונתן חוות דעתו מיום 13/3/14 במסגרתה קבע כי לתובע נותרה נכות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48260-11-13 נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול") בע"מ

רפואית בשיעור 25% בשל חסימה מלאה של עורק משמאל כפי שיבואר להלן. ואולם בשל פטירתו המצערת של פרופ' ענתבי, מונה פרופ' אריה בס אשר נתן חוות דעתו לאחר שעיין בחוות דעתו של פרופ' ענתבי שהוסכם כי תועבר לעיונו.

3. פרופ' אריה בס קבע בחוות דעתו מיום 20/12/2015 את הממצאים הבאים:

א. תיקון הקרע שנגרם לתובע בשל חבלת המעיכה בחזה היה הכרחי לצורך הצלת חיי התובע שאם לא כן, צפוי הקרע לגדול, לדמם מסיבית ולהביא למותו של החולה. תיקון הקרע נעשה באמצעות הכנסת תומך פנימי מכוסה בד, פעולה האוטמת את החור באאורטה ללא צורך בפתיחת בית החזה וחסימה של העורק הראשי לצורך תפירת הקרע. כאשר הקרע מצוי בסמוך למוצא בעורק המספק את הדם ליד שמאל, על מנת להבטיח אטימה יעילה של הקרע, מקובל להכניס את התומך עד גבול עורק התרדמה השמאלי ולכסות במודע את העורק התת בריחי. במקרה של התובע, כיסוי העורק התת בריחי משמאל נעשה במכוון מתוך בחירה של המנתחים להשלים את תיקון הקרע מסכן החיים במהירות ובפשטות האפשרית (חו"ד פרופ' בס עמ' 4).

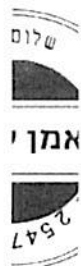
ב. בדיקות הדימות ובדיקת דופלר שנעשו לתובע לאחר הניתוח, מדגימות פגיעה כרונית באספקת הדם שנתרה בגפה שמאלית עליונה. מבחינה קלינית מציין המומחה בעמ' 4 לחוות דעתו: "קלינית יש לו מה שקרוי upper limb claudication המתבטא בעייפות היד בכל מאמץ (כולל כתיבה) וקושי ניכר בהפעלתה".

ג. בנסיבות אלו, קבע המומחה כי לתובע נותרה נכות רפואית בשיעור 60% לפי סעיף 11(5) לתוספת לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956 (להלן: "תקנות המל"ל"). בשל פגיעה בעורק גדול בגפיים עליונות עם הפרעה במחזור הדם ובנוסף נכות בשיעור 1% בגין קיומו של תותב/תומך באאורטה.

הממצאים שעלו בעקבות חקירתו של פרופ' בס

4. בחקירתו במעמד הדיון הסביר המומחה כי בחוות הדעת נפלה טעות הקלדה, כאשר הכוונה הייתה לנכות רפואית בשיעור 40% לפי סעיף 11(3) (ד) המקנה נכות בשיעור 40% ולא 60% כפי שנרשם בטעות בחוות הדעת (עמ' 12, 16-15 לפרוטוקול). מכאן כי נכותו הרפואית המשוקללת של התובע בהתאם לחוות הדעת הינה בשיעור 40.6%.

5. עוד השיב המומחה בחקירתו כי בחירתו להסתמך על סעיף 11(3) לתקנות הביטוח הלאומי נעשתה לנוכח העובדה כי התקנות לא כוללות סעיף ייעודי המתייחס לחסימת עורקים או מצב רפואי כתוצאה מניתוח התקנת סטנד בעורק, ולכן הסעיף הקרוב ביותר הוא סעיף 11(3) העוסק בפגיעה בעורק גדול. (עמ' 12 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48260-11-13 : נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול") בע"

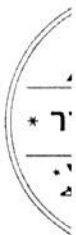
6. בהמשך חקירתו אישר המומחה כי במצב בו חולה, במצבו של התובע, אינו סימפטומטי, אזי מצבו שקול למצב של היעדר נכות רפואית. כאשר נשאר אילו סימפטומים מאפיינים פגיעה מעין זו אישר כי מדובר בכאבים, חולשה ביד לרבות חולשה קלה. (עמ' 12 לפרוטוקול).
7. בהמשך דבריו אישר המומחה כי בשעתו (באוקטובר 1999 לפי מוצג נ/6), היה חבר בוועדה מייעצת בנוגע לתיקון תקנות המל"ל בכל הנוגע למבחני הנכות למחלות כלי דם ובהתאם להמלצות הועדה דאז, הומלץ לדרג הנכות בין יד דומיננטית ליד הלא דומיננטית במקרה של פגיעה בעורק כמו במקרה דנן, כך שהיד הדומיננטית תקבל נכות בשיעור 40% ואילו היד הלא דומיננטית מחצית מנכות זו (סעיף C1 בפרק העוסק בפגיעת עורקי הידיים למסמך ההמלצות שסומן נ/6). בהמשך חקירתו אישר המומחה כי בהתאם להמלצות אלו היה התובע זכאי רק ל- 20% בשל פגיעה ביד הלא דומיננטית בהנחה כי הינו סימפוטמטי ואם אינו סימפטומטי אזי שאינו זכאי לנכות כלל. וכדבריו: " אם התקנות הללו היו מתקבלות, אנשים בלי נכות לא היו מקבלים נכות. כוונתי בנוכחות תפקוד תקין של היד הנכות הייתה אפס" (עמ' 15). אלא שפרופ' בס הבהיר כי המלצות אלו לתיקון תקנות המל"ל בכל הנוגע למחלות כלי דם נגזו, מעולם לא אומצו על ידי המחוקק ולא הוכנסו לתקנות המל"ל החלות בפועל, ואשר על פיהן הוא מחוייב לפעול בעת מתן חוות דעתו. (עמ' 12-13 לפרוטוקול). בתום חקירתו שב המומחה וציין כי הוא עומד מאחורי חוות הדעת המקנה לתובע נכות רפואית בשיעור 40%, בתוספת אחוז בודד בגין הסטנד באבי העורקים.
8. גורסת הנתבעת בסיכומיה כי במקרה של התובע ועל סמך עיון בתיעוד הרפואי הדל כפי שמופיע בתיקו הרפואי לאחר התאונה, עולה כי התובע אינו סימפטומטי וכי לנוכח העובדה כי הפגיעה הינה ביד שמאל, קרי היד הלא דומיננטית של התובע, יש לומר כי נכותו הרפואית הינה לכל היותר בשיעור של 10% (ממוצע בין 0% במקרה של היעדר סימפטומים לבין 20% הנכות המקסימלית ליד הלא דומיננטית לפי מסמך ההמלצות נ/6 עליו חתום המומחה עת עמד בראש הוועדה המייעצת למל"ל).
9. לאחר שעיינתי בחוות הדעת ובחקירת המומחה וכן במסמך נ/6, באתי למסקנה כי אין באפשרותי לקבל טענה זו; מקובלת עליי האפשרות כי מבחינת המומחים המקצועיים בנוגע למחלות כלי הדם, בהחלט ייתכן ומסמך נ/6 היה בשעתו "הדין הרצוי", אולם אין חולק כי הוא אינו "הדין המצוי" שהרי המלצות אלו נגזו ומעולם לא אומצו על ידי המחוקק או מחוקק המשנה במסגרת תיקון של התוספת לתקנות המל"ל, הגם שאלו עברו שינויים ותיקונים בשנים האחרונות וחרף זאת לא כללו שינוי בסעיף 11 לתקנות שהוא הסעיף העוסק בכלי דם. על כן, וכפי שהבהיר המומחה ובצדק רב, הוא מחוייב לפעול בהתאם לתקנות הקיימות ולא בהתאם להמלצות שכאמור נגזו זה מכבר.
10. באשר לטענת הנתבעת להיעדר סימפטומים, בעטיים יש להסיק ולומר כי התובע משולל כל נכות רפואית בהתאם לדברי המומחה, דומני כי גם טענה זו לא ניתן לקבל ואסביר: במקרה דנן לא הוכח כי התובע הינו אסימפטומטי. וראה בעניין זה עמדתו של פרופ' בס בעמ' 16 לפרוטוקול: "

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48260-11-13 נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול") בע"

- בתיאוריה, חלק ניכר מהאנשים שהעורק התת בריחי נסתם בצורה פתאומית, וזה מה שקרה פה, ולא בתהליך הדרגתי, יהיו סימפטומטיים... במקרה זה עיקר הפגיעה באספקת הדם ליד שבאה לידי ביטוי בירידה בדופק... אני הרגשתי חלש, בחיורון של היד ובחולשת שרירים. יותר סימפטומי לא יכול להיות..." (הדגשה שלי- א.ב.)
11. אדרבא, גם אם נצא מתוך הנחה, כפי שגורסת הנתבעת, כי התובע אינו סימפטומי לנוכח התיעוד הרפואי הדל המצביע לכאורה על היעדר תלונות, למעט מספר תלונות ספורדיות בקשר ליד שמאל מאז התאונה, הרי שאין כל ערבותא כי זה יהיה המצב למותר חיו, כפי שהבהיר המומחה בעמ' 12 לפרוטוקול: "אם אין לו סימפטומים כרגע אז אין לו נכות. יש לו פוטנציאל לנכות, העובדה שהוא כרגע בלי סימנים לא מבטיחה העובדה שבועוד שבועיים לא יהיו לו...".
12. בנוסף, לא ניתן להתעלם מן הממצא האובייקטיבי לפיו נותר התובע, גבר צעיר בן 30 נכון להיום, עם פגיעה פיזיולוגית משמעותית אשר באה לידי ביטוי בהפרעה באספקת דם לזרוע יד שמאל. וכך נרשם בחוות הדעת: "בדופלר: הפרעה בזרימה לאורך כל היד (אין שינוי מ-2013)". ובהמשך מציין המומחה בחוות הדעת כי התובע סובל מפגיעה כרונית באספקת הדם ליד שמאל (עמ' 4 לחוות הדעת). בחקירתו מדגיש המומחה בזו הלשון: "לאיש יש דופק חלש ביד והיד לא מתפקדת באופן נורמלי". (עמ' 14 לפרוטוקול). אין זאת אלא כי מדובר בממצא אובייקטיבי המבוסס על בדיקת דימות (דופלר) להבדיל מתלונות סובייקטיביות גרידא של התובע, כאשר מדובר במצב צמית שלא השתפר מאז התאונה ואף אין כל צפי לשיפור.
13. דומני כי במצב דברים זה, אף אם תאמר כי התובע לא הרבה להתלונן בפניו רופאיו המטפלים על כאבים או חולשה ביד שמאל, הדבר אינו מבטל את הנכות על השלכותיה. ודוק, התובע בחקירתו מתייחס לטענה לפיה כמעט ואין רישום על תלונות בפני רופאים ומסביר כי הוברר לו שהמצב סופי ולא ניתן לשפרו (עמ' 7 לפרוטוקול). בהמשך בעמ' 9 לפרוטוקול מסביר התובע כי לא היה טעם לחזור על התלונות בקשר לכאבים וחולשה ביד "כשאמרו אין מה לעשות". התובע אישר כי אינו נוטל טיפול משכך כאבים בשל הבעיה ביד ואולם גם המומחה מאשר כי לא ניתן להסיק מכך שהתובע אינו סובל מכאבים (עמ' 14 לפרוטוקול).
14. לאור כל האמור לעיל, גם אם נניח לצורך הטיעון כי נכון להיום התובע אינו סימפטומי בשל העובדה כי בתיקו הרפואי אין כמעט רישומים על תלונות בקשר לבעיות בגפה השמאלית מאז התאונה ועד היום בחלוף קרוב לחמש שנים, דומני כי אין בעובדה זאת כדי לעמוד לתובע לרועץ: עדותו של התובע הייתה מהימנה עליי, לא התרשמתי מנסיון האדרה או הפרזה כלשהו של נזקיו, הסברו להיעדר תלונות בגין סימפטומים, שממילא אין להם טיפול או יכולת רפואית לשפרם, אף הוא מקובל עליי, לא כל שכן בשים לב לטיבה של הפגיעה ולאופי עבודתו כפי שידון בפרק הבא.
15. לפיכך, באתי למסקנה כי יש לאמץ את קביעתו של פרופ' בס המומחה מטעם בית המשפט ואת הממצא שקבע ביחס לנכותו הרפואית של התובע בשיעור: $40\% + 1\% = 40.6\%$ משוקללת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48260-11-13 נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול") בע"

הנכות התפקודית – גריעה מכושר השתכרות

16. עובר לתאונה היה התובע בן 25, רווק סטודנט למדעי המחשב ועבד בתפקיד של אחראי מחשוב. נכון להיום התובע בן 30 העומד להינשא לבת זוגתו, סיים לימודים אקדמאים, עובד בשוק ההיי-טק כמתכנת מחשבים משנת 2014, החליף שלושה מקומות עבודה במהלך השנים לאחר התאונה וכל פעם התקדם בשכר. (סעיפים 23-24 לתצהירו ועמודים 4-5 לפרוטוקול).
17. בתצהירו גורס התובע כי בשל הנכות ביד שמאל נאלץ לקחת הפסקות למנוחה וכי אינו יכול להשתמש במקלדת בצורה רצופה ובשל כך מתעכב הקידום שלו בעבודה מאחר וההספק שלו נפגע ביחס לעובדים אחרים בתחום העיסוק שלו. אין בידי לקבל טענה זו מאחר ואינה נתמכת בראיה אובייקטיבית עצמאית כלשהי; כך למשל התובע לא צירף אישור של מי ממעסיקיו בשנים שחלפו מאז התאונה כתימוכין לקשיי התפקוד שלו בעבודה בשלם קידומו מעוכב כנטען על ידו ולמצער לא זימן מי מהם להעיד מטעמו בסוגיה זו. כך גם לא זימן מישהו מהקולגות עימם עבד כל השנים מאז התאונה כעדים מטעמו בדבר קשיי התפקוד וכיצד באים לידי ביטוי בחיי היומיום בשעות העבודה. התובע אך לא פנה לרופא תעסוקתי בתלונות כלשהן ביחס לקשיי תפקוד בעבודה. אין זאת אלא כי מדובר בעדות בעל דין יחידה שהינה לכל היותר ספקולציה של התובע עצמו בכל הנוגע לקידומו וללא תימוכין של ממש ואף בניגוד לנתוני ההשתכרות כפי שיוצגו בטבלא להלן. מקצועו של התובע כמתכנת מחשבים אינו כרוך בעבודה פיזית מאומצת של הידיים ומסיבה זו יש להניח כי התובע התקדם ועשה חיל בעבודתו. מנגד, אין לדעת מה ילד יום, לא ניתן לומר כיום באילו מקצועות ועיסוקים יבחר התובע לעסוק במותר חייו המקצועיים, ולא מן הנמנע כי יהיו בחיי התובע תקופות בהן הנכות הרפואית תבוא לידי ביטוי באופן מעשי בדרך של קשיי תפקוד כללי, בנוסף, אין לשכוח כי מדובר בתוחלת חיי עבודה של 37 שנים לעתיד לבוא.
18. לאור כל המקובץ דלעיל, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים עליהם הצבעתי לעיל, מחד נכות רפואית בלתי מבוטלת שעשויה לבוא לידי ביטוי מוחשי יותר בעתיד לבוא ומאידך העובדה כי התובע בעל השכלה אקדמית, עובד כמתכנת מחשבים בעבודה שמטיבה וטבעה אינה כרוכה במאמץ פיזי מיוחד, באתי לכלל דעה כי יש להעמיד את נכותו התפקודית בכל הנוגע לראש הנזק של פגיעה בכושר השתכרות לעתיד בשיעור 25% (כ- 63% מהנכות הרפואית).

עיסוקיו של התובע ונתוני השתכרותו עובר לתאונה ולאחריה

19. מתלושי שכרו של התובע שצורפו על ידו לתצהירו, ולרבות תלושי שכר עדכניים שצורפו לתיק לאחר חקירתו, עולה תמונת המצב המוצגת בטבלת השכר להלן, אודות נתוני הכנסותיו של התובע עובר לתאונה ולאחריה כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48260-11-13 נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול") בע"

תקופת עבודה עובר לתאונה ולאחריה בשנים 2013-2016	הכנסה חודשית-נומינלית וריאלית (מדד שלילי)
11/12-1/2013	7,235 ₪ -- עובר לתאונה
2013 (3-11)	7,500 ₪ -- לאחר התאונה
2014 (1-3,6-11)	10,565 ₪ -- לאחר התאונה
2015 (8-12)	15,805 ₪ -- לאחר התאונה
2016 (1-8)	17,898 ₪ -- לאחר התאונה

20. לאור הנתונים שהוצגו בטבלא לעיל, הריני קובעת כי פוטנציאל ההשתכרות של התובע הינו בסך 18,000 ₪ ברוטו לחודש ולאחר נכוי מס הכנסה (2.25 נקודות זיכוי) בסך 15,300 ₪ נטו.

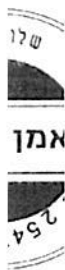
חישוב הנזק לפי ראשי נזק

הפסדי השתכרות לעבר

21. אין מחלוקת כי לתובע אושרה תקופת אי כושר מלא במשך חודש ימים בסמוך לאחר התאונה במהלכו נעדר מעבודתו ושולם לו שכר חלקי כעולה מתלוש 2/13. עובר לתאונה היה ממוצע שכרו 7,235 ₪. בגין תקופת אי כושר זו זכאי התובע לפיצוי מלא (לאחר ניכוי התשלום החלקי ששולם בגין חודש 2/13 בסך 2,625 ₪), בסך של: 5,000 ₪.
22. מאז 3/13 ועד היום- התובע שב לעבודתו ועלה והתקדם בתפקידים והשביח שכרו. משכך, אין כל ראייה להפסדי שכר בעין. במצב דברים זה ומאחר ועסקינן בנזק מיוחד אין מקום לחישוב שערך התובע בסעיף 45 לסיכומיו ואין מקום לפיצוי כלשהו.

פגיעה בפוטנציאל השתכרות לעתיד + פנסיה

23. לאור כל המקובץ דלעיל, אופן חישוב ראש נזק זה יעשה על פי בסיס שכר של 15,300 ₪ ו- 25% נכות תפקודית עד לגיל 67 (גיל תוחלת חיי עבודה לשכיר) כדלקמן:
 $15,300 \times 25\% \times 266.0012 \text{ (מ.ה. ל-36.5 שנים)} = 1,017,454 \text{ ₪}$
24. בתוספת 12% בגין פנסיה 122,000 ₪. (ראה בענין זה פסק דינה של כב' השופטת וילנר בת"א (מחוזי חי') 16951-04-10 ע.מ.מ. נ' ע.מ.ר וקרנית (31.12.13).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48260-11-13 נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול") בע"מ

עזרת הזולת

25. בתצהירו גורס התובע כי לאחר התאונה נעזר במשפחתו הקרובה ואולם אף לא מי מבני המשפחה לא הגיע להעיד בעניין זה מטעמו. בחקירתו אישר התובע כי לא העסיק ואינו מעסיק עזרה בשכר (עמ' 10 לפרוטוקול). עובר לתאונה התגורר עם שותפה ולא בבית אימו. עוד עלה כי אימו של התובע אינה בחיים וכי את בת זוגתו לחיים הכיר ב- 7/14, כשנה וחצי לאחר התאונה (עמ' 4 לפרוטוקול).
26. הלכה פסוקה כי פיצויים בשל עזרה ייפסקו רק בהסתמך על ראיות שיובאו בפני בית המשפט, וכאשר מדובר בפיצוי בגין עזרת הזולת, פסק בית המשפט כי "היה ראוי להביא ראיות ברורות הן בדבר הצורך הרפואי בעזרה זו, הן בדבר מתן העזרה בפועל והן בדבר עלותה של העזרת בפועל" (ע"א 619/86, חברת שחר זר נ' אטדגי, תקי- עליון, כרך 90 (3) תשי"ן - תשנ"א, עמ' 551).
27. באשר לעזרת בני משפחה, הלכה היא כי עזרה משפחתית לנפגע היא ברת פיצוי כאשר עזרה של בן משפחה אינה מזכה כדבר שבשגרה בפיצוי, ויש להוכיח כי חרגה מהעזרה המקובלת בין בני משפחה. (ע"א 93/73 שושני נ' קראוז, פ"ד כח(1) 280, 277 (1973); ע"א 142/89 גמליאל נ' אושיות חברה לביטוח בע"מ (31.12.1989); ע"א 5774/95 שכטר נ' כץ (9.2.1998)).
28. ומן הכלל אל הפרט; התובע אישר כי לא נעזר בכל עזרה בשכר אלא אך ורק בעזרת בני משפחה. הגם שאף מי מבני המשפחה לא הגיע להעיד כעד מטעם התובע, נסיון החיים מלמד והדעת נותנת כי בתקופת אי הכושר וההחלמה לאחר התא, בשים לב לניתוח הבהול ומציל החיים בעטיו אושפז התובע למשך 7 ימים, נזקק התובע לעזרה מבני משפחתו מעבר לעזרה הרגילה והמקובלת.
29. נכון להיום התובע אינו מעסיק עזרה ואולם בל נשכח כי משמעותה התפקודית של הנכות הינה בחולשת היד בביצוע מאמצים פיזיים קשיים; משכך, לא מן הנמנע כי התובע יהא מוגבל בביצוע עבודות משק בית הכרוכות במאמץ פיזי, כגון טיפול בילדים קטנים, קניות, נקיונות וכיוצא, המתחלקות כיום תדיר בין שני בני זוג העובדים לפרנסתם מחוץ לביתם.
30. בנסיבות אלו, מצאתי לנכון לפסוק לתובע פיצוי גלובלי בסך של 50,000 ₪ ביחס לתקופת העבר והעתיד גם יחד.

הוצאות רפואיות ונסיעה

31. בהתאם להלכה שנפסקה בע"א 5557/95 סהר חברה לביטוח בע"מ נ' אלחדד, פ"ד נא(2) 742 (30/4/97), זכאי התובע לקבל את הטיפול הרפואי הדרוש לו, במסגרת קופת החולים, בה הוא חבר וזאת מכח חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשמ"ד-1984. הפן השני של הלכה זו מחייב את הנפגע, למצות זכאותו לקבלת טיפול רפואי, במסגרת הרפואה הציבורית, ראה לעניין זה; ע"א 10/89 שבו נ' אילוז, פ"ד מו(2) 456, 462 (8/4/92). משכך, ובהיות התובע חבר קופ"ח הוא זכאי למגוון הטבות מכוח סל הבריאות המוצע למבוטח עפ"י חוק ביטוח בריאות ממלכתי, לרבות טיפולים אמבולטוריים, פיזיותרפיה וטיפולים תרופתיים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48260-11-13 : ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול") בע"מ

32. ומן הכלל אל הפרט; בתצהירו טוען התובע כי נאלץ להוציא סכומי כסף גדולים עבור טיפולים רפואיים לרבות פיזיותרפיה, טיפולים אלטרנטיביים ועבור משככי כאבים, אך לא השכיל לשמור את כל הקבלות בגין הוצאותיו כתוצאה מהתאונה. לתצהירו לא צירף התובע קבלות כלשהן בקשר להוצאות בהן נשא בקשר לטיפול רפואי ובחקירתו אישר התובע "אין טיפולים לבעיה של הידי" וכי כל מסמך שהיה ברשותו בקשר לתאונה מסר לעורך דינו (עמ' 10 לפרוטוקול).
33. כאן המקום לציין כי פרופ' בס קבע בחוות דעתו (עמ' 4) כי בשל נוכחות התומך באורטה, יהא התובע מחוייב במעקב מידי מספר חודשים לרבות ביצוע בדיקות דימות (צילומי חזה וסי.טי). לא מן הנמנע כי יאלץ להשתמש במשככי כאבים בתקופות מסויימות בחייו הגם אם כיום מסתדר בלעדיהם.
34. לאור כל האמור לעיל, ראיתי לנכון לפסוק לתובע פיצוי גלובלי לעבר ולעתיד בגין הוצאות בשל נסיעות לצרכי ביקורות ומעקבים להם יידרש התובע בעתיד לרבות הוצאות בהן נשא או יישא בעתיד מעבר לזכאותו במסגרת סל הבריאות בקשר לתאונה בסך כולל של 10,000 ₪.

כאב וסבל

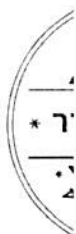
35. בהתאם לקביעתי לעיל לפיה נכותו הרפואית של התובע הינה בשיעור 40.6% בצירוף 7 ימי אשפוז, בהתאם לתקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו ממון), תשל"ו-1976, הנני פוסקת לתובע פיצוי בשיעור 76,000 ₪.

ניכוי תשלום תכוף

36. אין חולק כי לתובע שולם תשלום תכוף בסך 7,000 ₪ ביום 31/3/13 אותו יש לנכות מכל סכום נזק שייפסק. סכום זה משוערך להיום ללא ריבית עומד על סך של 7,026 ₪.

סיכום ראשי הנזק

א. הפסד שכר לעבר (הפרש חודש 2/13)	5,000 ₪.
ב. פגיעה בכושר השתכרות לעתיד	1,017,454 ₪.
ג. הפסדי פנסיה	122,000 ₪.
ד. עזרת הזולת (עבר ועתיד)	50,000 ₪.
ה. הוצאות רפואיות ונסיעה (עבר ועתיד)	10,000 ₪.
ו. כאב וסבל+ 7 ימי אשפוז	<u>76,000 ₪.</u>
ז. סך הכל:	1,280,454 ₪.
ח. בניכוי תשלום תכוף משוערך	<u>7,026 ₪ -</u>

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 48260-11-13 נ' התאגיד המנהל של המאגר לביטוח רכב חובה ("הפול") בע"מ

ט. 1,273,428 ₪.

ט. סה"כ:

37. על סכום פסק הדין יתווספו שכ"ט עו"ד בשיעור 13%, מע"מ כחוק והחזר הוצאות משפט.

38. סכום פסק הדין ישולם לתובע על ידי הנתבעת תוך 30 יום מהיום שאם לא כן, יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום ועד מועד התשלום בפועל.

המוכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"א כסלו תשע"ח, 09 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

אידית קליימן-בלק, שופטת

